

które pomogą jej wzrastać w miłości i komunii.

2. Módlmy się za rodziny przeżywające kryzys wynikający z braku zrozumienia i przyjęcia siebie nawzajem, aby powierzyły się Bogu i z Jego pomocą się pojednały.
3. Módlmy się za rodziny naszego Rejonu, naszej Grupy Sąsiedzkiej, aby w tym czasie przygotowania się do Świąt Narodzenia Pańskiego, wpatrując się w Świętą Rodzinę, uczyły się pokonywać to, co trudne, by radować się coraz głębszą jednością.

Spontaniczne wezwania uczestników

Na zakończenie: *Ojcze nasz*

3. POTRZEBNE NAWRÓCENIE I ODNOWA ŻYCIA

Uświadamiając sobie, że w naszych rodzinach również wzajemnie się ranimy, nie zawsze się rozumiemy, poprzez niepotrzebne słowa czy zachowania osłabiamy łączące nas więzi, zastanówmy się, co możemy zrobić, by naprawić to, co zostało zepsute, bądź narażone na przykre konsekwencje.

1. **Jakie konkretne kroki nawrócenia mogą podjąć, by zaowocowało to wzmocnieniem rodzinnych więzi?**
2. **O czym winniśmy pamiętać przy budowaniu jedności w naszych rodzinach?**

➤ **Indywidualne opinie uczestników**

- ❑ Zobowiązania: podejmujemy zobowiązania indywidualne i wspólnotowe – razem określamy, co podejmiemy do następnego spotkania.
- ❑ Określenie daty spotkania

➤ **Modlitwa na zakończenie:**

Jezu, Maryjo i Józefie w Was kontemplujemy blask prawdziwej miłości, do Was zwracamy się z ufnością.

Święta Rodzino z Nazaretu, uczyn także nasze rodziny środowiskami komunii i wieczernikami modlitwy, autentycznymi szkołami Ewangelii i małymi Kościołami domowymi.

Święta Rodzino z Nazaretu niech nigdy więcej w naszych rodzinach nikt nie doświadcza przemocy, zamknięcia i podziałów: ktokolwiek został zraniony albo zgorzchniony niech szybko zazna pocieszenia i uleczenia. Amen

ŚWIĘTA RODZINO Z NAZARETU - MÓDL SIĘ ZA NAMI

3 GRUDZIEŃ- Być chrześcijaninem, to w mocy Ducha Świętego ciągle na nowo podejmować drogę odnawiania więzi rodzinnych

➤ **Wprowadzenie**

Dzisiejsze spotkanie ma miejsce w czasie, kiedy poprzez Adwent przygotowujemy się do przeżywania świąt Narodzenia Pańskiego, tak bardzo rodzinnych i posiadających szczególną atmosferę. I właśnie w tym czasie jesteśmy zaproszeni do tego, by przyjrzeć się naszym relacjom z najbliższymi i odnowić te więzi, które poprzez różne wydarzenia, nasze słabości doznały uszczerbku. Prośmy, by Duch Święty pomagał nam nawracać się i z nowym entuzjazmem budować jedność.

Pieśń: Zjednoczeni w Duchu ...

➤ **Dziesiątek różańca i wezwanie wstawiennictwa patrona Rejonu**

1. SYTUACJA

Nasza codzienność jest czasem, gdzie nasze więzi rodzinne wystawiane są na różne próby. Często się ścieramy zadając sobie ból, raniąc się nawzajem. Ich przyczyny są bardzo różne: konflikt pokoleniowy, styl życia, poglądy polityczne, sposób realizacji zobowiązań stanu... Można by tu wyliczyć wiele konkretnych powodów, dla których się różnimy. To sprawia, że nasze emocje biorą górę nad rozsądkiem, wypowiedane są słowa, których potem często żałujemy, a które osłabiają, a czasem nawet „zabijają” nasze relacje z najbliższymi. Sprawiają, że przestajemy ze sobą rozmawiać, dzielić się tym, co przeżywamy, coraz bardziej się od siebie oddalamy.

➤ **Pytania**

1. **Co najczęściej jest przyczyną nieporozumień w naszych rodzinach?**
 2. **Jakie są konsekwencje złych relacji w rodzinie?**
- **Indywidualne opinie uczestników**

➤ **Podsumowanie:**

Obecne czasy sprzyjają temu, że człowiek zaczyna się izolować, że tradycyjne relacje z rodziną są zastępowane przez komunikowanie się za pomocą różnych komunikatorów. Sprawiają, że nie czujemy potrzeby bycia razem, by coś o sobie się dowiedzieć, by spędzić razem czas. To prowadzi często do braku odpowiedzialności za siebie nawzajem, do tego, że stajemy się sobie dalecy.

2. ŚWIATŁO SŁOWA BOŻEGO I NAUCZANIA KOŚCIOŁA

W Słowie Bożym rozważanym podczas tego spotkania św. Paweł poucza nas jakie relacje powinny towarzyszyć życiu rodzinnemu, jakie wzajemne zależności, by miało ono solidny fundament. W podobnym duchu mówi nam o tym Kościół w nauczaniu o rodzinie

➤ **List św. Pawła do Efezjan 5,21-25. 28.33 -6,4**

Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej. Żony niechaj będą poddane swym mężom jak Panu, bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus — Głową Kościoła: On — Zbawca Ciała. Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mężom — we wszystkim. Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie... Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje... W końcu więc niechaj także każdy z was tak miłuje swą żonę jak siebie samego. A żona niechaj się odnosi ze czcią do swojego męża. Dzieci, bądźcie posłuszne w Panu waszym rodzicom, bo to jest sprawiedliwe. Czcij ojca twego i matkę — jest to pierwsze przykazanie z obietnicą — aby ci było dobrze i abyś był długowieczny na ziemi. A [wy], ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu waszych dzieci, lecz wychowujcie je stosując karcenie i napominanie Pańskie.

➤ **Nauczanie Kościoła**

JAN PAWEŁ II – ADHORTACJA FAMILIARIS CONSORTIO NR 21

Komunia małżeńska stanowi fundament, na którym powstaje szersza komunія rodziny, rodziców i dzieci, braci i siostr pomiędzy sobą, domowników i innych krewnych. Komunія ta zakorzenia się w naturalnych więzach ciała i krwi, rozwija się i doskonali w sposób prawdziwie ludzki poprzez zawiązywanie i rozwijanie głębszych jeszcze i bogatszych więzów ducha. Miłość ożywiająca stosunki międzyosobowe poszczególnych członków rodziny, stanowi siłę wewnętrzną, która kształtuje i wzmacnia komunię i wspólnotę rodzinną.

Rodzina chrześcijańska jest też powołana do tego, by doświadczyła nowej i szczególnej komunii, która wzmacnia i doskonali komunię naturalną i ludzką. Wszyscy członkowie rodziny, każdy wedle własnego daru, mają łaskę i odpowiedzialny obowiązek budowania dzieł po dniu komunii osób, tworząc

z rodziny „szkołę bogatszego człowieczeństwa”. Dokonuje się to poprzez łaskę i miłość wobec dzieci, wobec chorych i starszych; poprzez wzajemną codzienną służbę wszystkim; poprzez dzielenie się dobrami, radościami i cierpieniami.

Podstawowym czynnikiem w budowaniu takiej komunii jest wymiana wychowawcza między rodzicami i dziećmi, w której każdy daje i otrzymuje. Dzieci, poprzez miłość, szacunek, posłuszeństwo dla rodziców wnoszą swój szczególny i niezastąpiony wkład w budowanie rodziny autentycznie ludzkiej i chrześcijańskiej. Zadanie to będzie ułatwione, jeśli rodzice będą wykonywać swoją niezbywalną władzę jako prawdziwą i właściwą „służbę”, czyli posługę podporządkowaną dobru ludzkiemu i chrześcijańskiemu dzieci, a w szczególności umożliwieniu im osiągnięcia prawdziwie odpowiedzialnej wolności, oraz jeśli rodzice zachowają żywą świadomość „daru”, który stale otrzymują w dzieciach.

Komunia rodzinna może być zachowana i doskonalona jedynie w wielkim duchu ofiary. Wymaga bowiem szlachetnej gotowości każdego i wszystkich do zrozumienia, tolerancji, przebaczenia i pojednania. Każda rodzina zdaje sobie sprawę jak napięcia i konflikty, egoizm, niezgoda gwałtownie uderzają w tę komunię, a niekiedy śmiertelnie ją ranią. Stąd wielorakie i liczne formy rozbicia życia rodzinnego. Ale każda rodzina jest równocześnie zawsze powołana przez Boga pokoju do radosnego i odnawiającego doświadczenia „pojednania”, to jest do odbudowanej komunii i odnalezionej jedności.

➤ **Podzielmy się spostrzeżeniami**

1. **Jaki ideał rodziny odkrywamy w nauczaniu św. Pawła i papieża Jana Pawła II?**
2. **Do jakich postaw wzywa nas Bóg, by odnawiać więzi rodzinne?**

➤ **Indywidualne opinie uczestników**

Podsumowanie:

Jeżeli życie w rodzinie opiera się na prawdziwych wartościach takich jak: miłość, troska o siebie nawzajem, szacunek, wierność, to chociaż pojawiają się kryzysy w relacjach, różne nieporozumienia, to nie zdołają one zniszczyć tego, co budowane było przez lata. Ważne jest, by nie lekceważyć tych momentów i na nie odpowiadać poprzez podejmowanie kroków prowadzących do pojednania, do odbudowania komunii.

➤ **Wspólna modlitwa**

Pomódlmy się wspólnie, abyśmy coraz lepiej rozumieli potrzebę troszczenia się o nasze relacje z bliskimi

1. **Módlmy się za naszą Parafię**, aby każda rodzina znalazła w niej środki,